

भौमोऽत्रिः । विश्वे देवाः, ११ रुद्रः । त्रिष्टुप्, १७ एकपदा विराट् ।

प्र शन्तमा वरुणं दीधिती गीर्मित्रं भगमदिति नूनमश्याः ।

पृषद्योनिः पञ्चहोता शृणोत्वतूर्तपन्था असुरो मयोभुः ॥ ५.०४२.०१

शन्तमा- मङ्गळकरी । दीधिती- धारणापूर्विका । गीः- वाक् । नूनम्- निश्चयेन । मित्रम्- स्नेहाधिदैवतम् । भगम्- सौभाग्याधिदैवतम् । अदितिम्- अखण्डप्रकृतिम् । प्र- प्रकर्षेण । अश्याः- व्याप्तोत्वनुभवतु वा । पृषद्योनिः- अन्तरिक्षस्थः । पञ्चहोता- प्राणापानव्यानोदानसमानाख्यपञ्चहोमः । अतूर्तपन्थाः- अहिंसितमार्गः । असुरः- प्राणदः । मयोभुः- आनन्दकरो वायुः प्राणः । शृणोतु ॥१॥

प्रति मे स्तोममदितिर्जगम्यात्सूनुं न माता हृद्यं सुशेवम् ।

ब्रह्म प्रियं देवहितं यदस्त्यहं मित्रे वरुणे यन्मयोभुः ॥ ५.०४२.०२

सूनुम्- वत्सम् । माता- जननी । न- इव । हृद्यम्- हृदयङ्गमम् । सुशेवम्- सुसुखम् । मे- मम । स्तोमम्- मन्त्रम् । प्रति । अदितिः- अखण्डप्रकृतिः । जगम्यात्- आगच्छतु । यत् । मयोभु- आनन्दकरम् । यत् । देवहितम्- देवानां क्षेमकरम् । प्रियम् । ब्रह्म । अस्ति- भवति । तदहमनुभवेयम् ॥२॥

उदीरय कवितमं कवीनामुनत्तैनमभि मध्वा घृतेन ।

स नो वसूनि प्रयता हितानि चन्द्राणि देवः सविता सुवाति ॥ ५.०४२.०३

कवीनां कवितमम्- अतिशयेन सूक्ष्मदर्शिनम् । उदीरय- स्तुहि । मध्वा- मधुरेण । घृतेन- उदकेन । एनम्- एतम् । उनत्त- अभिषिञ्चत । सः । नः- अस्मभ्यम् । प्रयता- नियतानि । हितानि- क्षेमकराणि । वसूनि- धनानि । देवः सविता- सूर्यः । सुवाति- यच्छति ॥३॥

समिन्द्र णो मनसा नेषि गोभिः सं सूरिभिर्हरिवः सं स्वस्ति।

सं ब्रह्मणा देवहितं यदस्ति सं देवानां सुमत्या यज्ञियानाम्॥ ५.०४२.०४

हरिवः- प्राणाश्वेश। इन्द्र- परमेश्वर। नः- अस्मान्। मनसा- शोभनचित्तेन। गोभिः- चिद्रश्मिभिः। सूरिभिः- विद्वद्भिः। स्वस्ति- मङ्गलं यथा भवति तथा। सम्- सम्यक्। नेषि- नयसि। यत्। देवहितम्। अस्ति- भवति। तेन ब्रह्मणा। यज्ञियानाम्- पूज्यानाम्। देवानाम्। सुमत्या- शोभनमत्या। सं नेषि ॥४॥

देवो भगः सविता रायो अंश इन्द्रो वृत्रस्य संजितो धनानाम्।

ऋभुक्षा वाज उत वा पुरंधिरवन्तु नो अमृतासस्तुरासः॥ ५.०४२.०५

देवो भगः- सौभाग्याधिदेवता। सविता- सूर्यः। रायः- दानयोग्यधनस्य दाता। अंशः- त्वष्टेति सायणः। इन्द्रः। वृत्रस्य धनानाम्- आवरणपिहितदैवीसम्पदाम्। संजितः- जेतारः। ऋभुक्षाः- ऋभुनाथः। ऋभवोऽस्मिन् क्षियन्ति वसन्तीति ऋभुक्षाः। वाजः- शोभनगमनः। उत- अपि च। पुरन्धिः- पुरधारकः। इमे त्रयो रश्मिविशेषा ऋभवः। तुरासः- वेगवन्तः। अमृतासः- अमृतस्वरूपाः। नः- अस्मान्। अवन्तु- रक्षन्तु ॥५॥

मरुत्वतो अप्रतीतस्य जिष्णोरजूर्यतः प्र ब्रवामा कृतानि।

न ते पूर्वे मघवन्नापरासो न वीर्यं नूतनः कश्चनाप॥ ५.०४२.०६

मरुत्वतः- मरुतां भ्रातुः। अप्रतीतस्य- अप्रतिगस्य। जिष्णोः- जयशीलस्य। अजूर्यतः- अजरस्येन्द्रस्य। कृतानि- कर्माणि। प्र- प्रकर्षेण। ब्रवाम- वदामः। मघवन्- सम्पद्वन्। ते- तव। वीर्यम्। न पूर्वे। न नूतनः। कश्चन- कश्चित्। आप- अवाप्नोति ॥६॥

उप स्तुहि प्रथमं रत्नधेयं बृहस्पतिं सनितारं धनानाम्।

यः शंसते स्तुवते शम्भविष्ठः पुरुवसुरागमजोहुवानम्॥ ५.०४२.०७

यः। शंसते- ऋग्भिः स्तुवते। स्तुवते- सामभिः स्तुवते। शम्भविष्ठः- अतिशयेन मङ्गलकरः। पुरुवसुः- प्रभूतधनः। जोहुवानम्- आह्वितारम्। आगमत्। तम्। प्रथमम्- मुख्यम्। रत्नधेयम्-

हितरमणीयभावनाधारकम् । धनानाम्- सम्पदाम् । सनितारम्- सम्भक्तारम् । बृहस्पतिम् । उप
स्तुहि- स्तोत्रं कुरु ॥७॥

तवोतिभिः सचमाना अरिष्टा बृहस्पते मघवानः सुवीराः ।

ये अश्वदा उत वा सन्ति गोदा ये वस्त्रदाः सुभगास्तेषु रायः ॥ ५.०४२.०८

बृहस्पते- मेधाधिदैवत । तव- ते । ऊतिभिः- रक्षाभिः । सचमानाः- सङ्गच्छमानाः । अरिष्टाः-
अहिंसिताः । मघवानः- सम्पद्वन्तः । सुवीराः- शोभनवीर्यसम्पन्नाः । ये । अश्वदाः- तुरगदायकाः ।
उत- अपि च । गोदाः- धेनुदायकाः । ये वस्त्रदाः । तेषु । सुभगा रायः- सौभाग्यधनानि सन्तु ॥८॥

विसर्माणं कृणुहि वित्तमेषां ये भुञ्जते अपृणन्तो न उक्थैः ।

अपव्रतान्प्रसवे वावृधानान्ब्रह्मद्विषः सूर्याद्यावयस्व ॥ ५.०४२.०९

नः उक्थैः- अस्मदीयशास्त्रप्रोक्तविधिना । अपृणन्तः- अप्रयच्छन्तः । ये भुञ्जते- भोगं कुर्वन्ति ।
एषाम्- तेषाम् । वित्तम् । विसर्माणम्- विसरणशीलम् । कृणुहि- कुरु । अपव्रतान्- धर्मविरोधिनः ।
प्रसवे- सृष्टौ । वावृधानान्- वर्धमानान् । ब्रह्मद्विषः- श्रौतधर्मद्विषः । सूर्यात् । यवस्व- पृथक्कुरु ॥९॥

य ओहते रक्षसो देववीतावचक्रेभिस्तं मरुतो नि यात ।

यो वः शमीं शशमानस्य निन्दात्तुच्छ्यान्कामान्करते सिष्विदानः ॥ ५.०४२.१०

यः । सिष्विदानः- स्विद्यन् । तुच्छ्यान्- अल्पान् । कामान् । करते- करोति । वः- युष्माकम् ।
शमीम्- शान्तभावनाम् । शशमानस्य- स्तूयमानम् । निन्दात्- निन्द्यात् । यः । देववीतौ-
देवभागम् । रक्षसः प्रति । ओहते- वहति । तम् । हे मरुतः । अचक्रेभिः- चक्ररहितरथैरागत्य ।
असहायाः सन्त इति भावः । नि यात- अन्धकारं प्रापयत ॥१०॥

तमुष्टुहि यः स्विषुः सुधन्वा यो विश्वस्य क्षयति भेषजस्य ।

यश्वा महे सौमनसाय रुद्रं नमोभिर्देवमसुरं दुवस्य ॥ ५.०४२.११

यः। स्विषुः- शोभनबाणः। सुधन्वा- शोभनचापः। यः। विश्वस्य- सर्वस्य। भेषजस्य- भैषज्यस्य। क्षयति- ईश्वरो भवति। तम्। स्तुहि। रुद्रम्। महे- महते। सौमनसाय- शोभनमनःप्राप्त्यै। यक्ष- यज। नमोभिः- नमस्कारैः। देवम्- द्योतनशीलम्। असुरम्- प्राणदम्। दुवस्य- परिचर ॥११॥

दमूनसो अपसो ये सुहस्ता वृष्णः पत्नीर्नद्यो विभवतष्टाः।

सरस्वती बृहद्विवोत राका दशस्यन्तीर्वरिवस्यन्तु शुभ्राः ॥ ५.०४२.१२

दमूनसः- दानचित्ताः। अपसः- शोभनकर्मवत्यः। सुहस्ताः। वृष्णः- वर्षकस्येन्द्रस्य। पत्नीः- पालयित्र्यः। नद्यः। विभवतष्टाः- विभुनिर्मिताः। सरस्वती- सरणकुशला चोदयित्री। बृहद्विवा- महादीप्तियुक्ता। राका- शोभनदायिनी। रा दाने। दशस्यन्तीः- यच्छन्त्यः। शुभ्राः- शुक्लाः। वरिवस्यन्तु- धनं यच्छन्तु ॥१२॥

प्रसू महे सुशरणाय मेधां गिरं भरे नव्यसीं जायमानाम्।

य आहना दुहितुर्वक्षणासु रूपा मिनानो अकृणोदिदं नः ॥ ५.०४२.१३

यः। आहनाः- आहन्ता सेक्ता। दुहितुः- दोग्ध्र्या भूमेः। वक्षणासु- नदीषु। नः- अस्मदर्थम्। रूपा- रूपाणि। मिनानः- कुर्वाणः। इदम्- एतदुदकम्। नः- अस्मदर्थम्। अकृणोत्- अकरोत्। तस्मै। महे- महते। सुशरणाय- शरण्याय। नव्यसीम्- अभिनवाम्। जायमानाम्- जाताम्। मेधाम्। गिरम्- वाचम्। प्र- प्रकर्षेण। सु- सुष्ठु। भरे- धारयामि ॥१३॥

प्रसुष्टुतिः स्तनयन्तं रुवन्तमिळस्पतिं जरितर्नूनमश्याः।

यो अब्दिमाँ उदनिमाँ इयर्तिं प्रविद्युता रोदसी उक्षमाणः ॥ ५.०४२.१४

यः। अब्दिमान्- अपां दाता। उदनिमान्- उदकवान्। विद्युता- तडिता। रोदसी- द्यावापृथिव्यौ। उक्षमाणः- सिञ्चन्। प्र इयर्ति- प्रेरयति। तम्। स्तनयन्तम्- गर्जन्तम्। रुवन्तम्- शब्दवन्तम्।

इळस्पतिम्- अन्नपतिमिन्द्रम् । नूनम्- निश्चयेन । जरितः- स्तोतः । तव । सुष्टुतिः- शोभनस्तुतिः ।
प्र- प्रकर्षेण । अश्याः- व्याप्नोतु ॥१४ ॥

एष स्तोमो मारुतं शर्धो अच्छा रुद्रस्य सून्यून्यूरुदश्याः ।

कामो राये हवते मा स्वस्त्युप स्तुहि पृषदश्वौ अयासः ॥ ५.०४२.१५

एषः- अयम् । स्तोमः- मन्त्रः । मारुतं शर्धः- मरुद्गणम् । अच्छ- अभिलक्ष्य भवतु । रुद्रस्य सूनून-
रुद्रजान् । युवन्यून- तरुणान् । अश्याः- व्याप्नोतु । कामः- मदिच्छा । राये- धनाय । मा- माम् ।
स्वस्ति- क्षेमो यथा भवति तथा । हवते- प्रेरयति । अयासः- गतिशीलान् । पृषदश्वान्- गौरवाहनान्
मरुतः । स्तुहि- स्तोत्रं कुरु ॥१५ ॥

प्रैष स्तोमः पृथिवीमन्तरिक्षं वनस्पतीरोषधी राये अश्याः ।

देवोदेवः सुहवो भूतु मह्यं मा नो माता पृथिवी दुर्मतौ धातु ॥ ५.०४२.१६

एषः- अयम् । स्तोमः- मन्त्रः । पृथिवीम्- भूमिम् । अन्तरिक्षम् । वनस्पतीन्- वृक्षान् । ओषधीः ।
राये- सम्पदे । अश्याः- व्याप्नोतु । देवोदेवः । सुहवः- सुष्टु आहूतः । मह्यम्- मे । भूतु- भवतु ।
नः- अस्माकम् । माता । पृथिवी- भूमिः । नः- अस्मान् । दुर्मतौ । मा । धातु- स्थापयतु ॥१६ ॥

उरौ देवा अनिबाधे स्याम ॥ ५.०४२.१७

देवाः । उरौ- विस्तृते । अनिबाधे- बाधारहिते । स्याम- भवेम ॥१७ ॥

समश्विनोरवसा नूतनेन मयोभुवा सुप्रणीती गमेम ।

आ नो रयिं बहत्तमोत वीराना विश्वान्यमृता सौभगानि ॥ ५.०४२.१८

अश्विनोः- प्राणेशनशक्तिभूतयोर्देवयोः । अवसा- रक्षया । नूतनेन- अभिनवेन । मयोभुवा-
आनन्देन । सुप्रणीति- शोभनप्रकर्षनीत्या । सं गमेम- सम्यक् गच्छेम । नः- अस्मभ्यम् । रयिम्-
धनम् । आ बहत्तम्- प्रापयतम् । उत- अपि च । वीरान्- वीर्यसम्पन्नसन्ततीः । विश्वानि- सर्वाणि ।
सौभगानि- सौभाग्यानि । अमृता- अमृतानि आवहत्तम् ॥१८ ॥

Dr. Rangaraj